

Coolturist

LIST HOTELIJERSKO-TURISTIČKE ŠKOLE OPATIJA
web izdanje

DAN ŠKOLE I DAN OTVORENIH VRATA 15. TRAVNJA 2011.

Ove školske godine obilježavanje Dana škole bilo je posebno. Učenici i profesori (preko 100 angažiranih učenika) zaista su se potrudili i priredili nam mnoštvo zanimljivih sadržaja. Događanja su započela u 13 sati turnirom u malom nogometu, a u 16h Dan škole je službeno otvoren prigodnom riječju ravnateljice mr.sc. Ksenije Beljan koja je ovom prilikom nagradila učenike Luku Čapetu i Damjana Dražula koji su osmislili i uglazbili himnu škole — te proglašila pobjednika natječaja za novi logo škole, a to je učenik Raul Šušanj.

Od 16 do 19h učenici, gosti i posjetitelji mogli su razgledati edukativne učionice koje su zamišljene kao prezentacija nastave struke i stranih jezika, odnosno kao vid popularizacije učenja stranih jezika koji su u našoj školi vrlo zastupljeni.

Zabavljalo se i učilo u ovim učionicama-zemljama: Italiji, Francuskoj, SAD-u / Engleskoj te Njemačkoj/Austriji/Švicarskoj. Svaka učionica je na zanimljiv način prezentirala zemlju i jezik raznim plakatima, prezentacijama, glazbom, pjesmom i kulnarskim specijalitetima. Učionica tematski vezana za struku informirala nas je o poduzetništvu te gradu Opatiji i našoj školi kao i uspjesima naših učenika. U toj učionici također je bio štand na kojem su učenici izložili predmete koje su sami izradili: nakit i razne ukrase.

Na programu obilježavanja dana škole našlo se i natjecanje u debati na temu *Treba li oprostiti nevjeru*, a tko je htio, mogao je nešto naučiti o glumačkim vještinama na dramskoj radionici. Naši glumci, Damian Dražul i Lara Krizmanić, izveli su scensku igru ŠTO JE MUŠKARAC BEZ BRKOVA s kojom su nastupili i na ovogodišnjem LID-RANU.

Bilo je odlično i vjerujemo da će sljedeće godine biti jednako zanimljivo!

Coolturist

LIPANJ 2011

Impressum

CoolTurist

Br. 5

Hotelijersko-turistička škola
Opatija

Drage Gervaisa 2,
51 410 Opatija
tel. 271-595,

e-mail: ss-opatija-504@skole.htnet.hr

Ravnateljica:

Mr.sc. Ksenija Beljan

voditeljica

literarno-novinarske grupe:
Tanja Marčan, prof.

Novinari i suradnici:

Lorena Vedriš, Miriam Boukhatem,
Zdenko Debić, Luka Bučić, Tea
Schmidichen, Vlatka Makovec,
Josipa Stvorić, Matea Sluganović

Grafička obrada:

Tanja Marčan

U OVOM BROJU

DAN ŠKOLE	1
ŠKOLSKA ZBIVANJA I NATJECANJA	4
POJEDINAC I DRUŠTVO	8
SWINGING LONDON	10
WIKILEAKS	12
RJEČKI BENDOVI	13
ZANIMLJIVOSTI	14
LITERARNO STVARALAŠTVO	19
SMJEH ZA LIJEK	20

DAN ŠKOLE

DAN ŠKOLE

LISABON, LISTOPAD 2011.

23. KONFERENCIJA I NATJECANJE ČLANICA AEHT –a

ANTONIJA PERICA ZAUZELA 4. MJESTO

Od 5. do 10. listopada 2010. godine u portugalskom glavnom gradu Lisabonu održana je 23. po redu godišnja konferencija i natjecanje *Europske asocijacije turističkih i hotelijerskih srednjih škola i fakulteta* – AEHT. Konferencija je okupila 650 sudionika iz cijele Europe, a našu je školu zastupala učenica 4. b razreda Antonia Perica koja je u Lisabonu bila u pratnji nastavnice francuskog jezika Magde Ostoić Hrupelj, prof. i ravnateljice mr. sc. Ksenije Beljan.

U duhu zajedništva i komunikacije, osnovnih načela AEHT-a, naša se je Antonija u disciplini *poslovanje recepcije hotela* natjecala timski s predstavnicom

Luksemburga te su zauzele četvrto mjesto predstavivši sposobnosti, vještine i znanje iz jezika i struke na pisanom testu, ali i u simulaciji zadane situacije na recepciji. Antonijini mentori bile su Tanja Pocrnić, prof. za engleski jezik i Tanja Lončar, prof. za struku.

U sklopu konferencije održana je i redovna skupština na kojoj su sudjelovali ravnatelji škola članica. Na skupštini je usvojeno izvješće o radu o protekloj školskoj godini, prezentirani su projekti za tekuću godinu te je održano više okruglih stolova na temu *Etika u turizmu*.

U međuvremenu sudionicima je omogućen posjet svetištu u Fatimi, starom srednjovjekovnom gradu Evori, upoznati su s portugalskim folklorom te je predstavljen domaćin sljedeće, 24. konferencije – Den Haag.

Lorna Ivančić Vukelić, prof.

LIDRANO 2011

Nenad Tešić (1.B) sudjelovao na Državnoj smotri u kategoriji samostalnog scenskog nastupa

Na ovogodišnjoj Smotri literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva učenika osnovnih i srednjih škola sudjelovali su kao i do sada učenici naše škole u sljedećim kategorijama:

- **literarni izraz:** Tea Schmidichen (4.a) s tekstom *Ljubav ubija* (mentorica T.Marčan)
- **samostalni scenski nastup:** Nenad Tešić: *Lobel Horvat i Horvati* (mentorica N. Modrić)
- **scenska igra:** Damian Dražul i Lara Krizmanić: *ŠTO JE MUŠKARAC BEZ BRKOVA* (mentorica N. Modrić)
- **školski list:** Coolturist (urednica T.Marčan, član uredništva Nikola Krušlin)

Na Županijsku razinu smotre koja se održala 21.–25. veljače 2011. plasirao se učenik Nenad Tešić sa svojim nastupom te školski list Coolturist.

Nakon županijskog Lidrana Nenad Tešić i njegova mentorica Nataša Modrić pozvani su na Državnu smotru, a školski list je za nju predložen, ali na kraju nije u nju uvršten.

Čestitamo svim učenicima i njihovim mentorima na kreativnom radu i uspjesima.

Tanja Marčan, prof.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U POZNAVANJU HRVATSKOG JEZIKA

Na ovogodišnjem Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika koje se održalo 10. ožujka u 1. riječkoj hrvatskoj gimnaziji sudjelovala je učenica 4. B razreda **Martina Rosović** i zauzela **7. mjesto**. Županijskom natjecanju prethodilo je školsko natjecanje na kojemu je sudjelovalo 4 učenika: Marina Ljubenov, Valentina Kruljac, Antonija Slavić i Martina Rosović. Potreban broj bodova postigla je Martina Rosović koja je pozvana na Županijsko natjecanje. Učenici i njezinoj mentorici, profesoricu Marini Ivančić čestitamo na uspjehu.

Tanja Marčan, prof

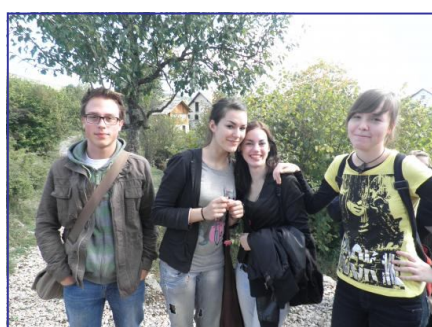
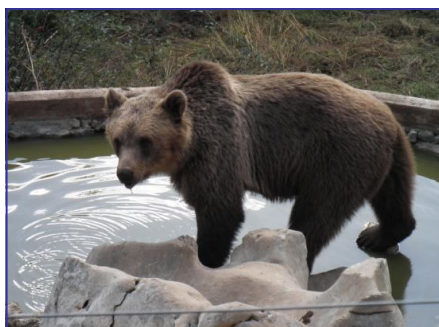
JEDNODNEVNI IZLET U KUTEREVO-OTOČAC-SMILJAN

Dana 28. rujna 2010. učenici 1.a, 1.b, 2.b, 2.c, 3.a, 3.b, 3.c, 4.b i 4.c razreda Hotelijersko-turističke škole Opatija bili su na jednodnevnom izletu u Lici u organizaciji turističke agencije "Via" iz Rijeke. Učenike su pratili profesori Sandra Grgurić, Marina Ivančić, Snežana Zaher, Lorna Ivančić Vukelić, Ana Žilić i Marin Tomljanović. Izlet je organiziran povodom Svjetskog dana turizma (27. rujna).

Polazak je bio u 7:30 iz Opatije, odnosno u 8:00 iz Rijeke. Učenici i profesori najprije su posjetili mjesto Kuterevo u kojem su obišli azil za medvjede. Put je potom nastavljen prema gradu Otočcu gdje su razgledali muzej Gacke. S obzirom na broj učenika koji su bili na izletu (92) posjet muzeju realiziran je podjelom u dvije grupe. Napustivši Otočac uputili su se na izvor rijeke Gacke (Majerovo vrilo) gdje su imali

prilike vidjeti tradicionalan način proizvodnje brašna u mlinicama. Nakon kraćeg odmora otišli su u Smiljan i posjetili Memorijalni centar "Nikola Tesla". Po razgledu centra krenuli su kući. U Rijeku su stigli oko 21:00, a povratak u Opatiju realiziran je oko 21:30.

Marina Ivančić, prof.

POSJET MEĐUNARODNOM SAJMU KNJIGA INTELIBER 2011

Dana 11. studenog 2010. učenici svih razreda Hotelijersko-turističke škole Opatija bili su na jednodnevnom izletu u Zagrebu u organizaciji turističke agencije "Via" iz Rijeke. Učenike su pratili profesori Lorna Ivančić Vukelić, Marija Spicijarić, Lili Marinčić i Ksandra Sinožić.

Polazak je bio u 7:30 iz Opatije, odnosno u 8:00 iz Rijeke. Učenici i profesori najprije su posjetili Interliber, međunarodni sajam knjiga. Put je potom nastavljen prema centru grada Zagreba, gdje su učenici od 13.30 do 17.00 mogli razgledati glavni grad Republike Hrvatske.

Marina Ivančić, prof.

VELIKI I MALI ZA OPATIJU

U nedjelju 6. svibnja 2011. godine u Kristalnoj dvorani hotela "Kvarner" šesti puta zaredom u organizaciji Osnovne i srednje glazbene škole "Mirković" održana je svečanost *Veliki i mali za Opatiju*.

U ugodnom ozračju glazbenog i scenskog stvaralaštva obrazovnih ustanova Opatije, među inim izvođačima naši učenici Lara Krizmanić i Damjan Dražul okupljeno su mnoštvo zabavili scenskom adaptacijom romana *Što je muškarac bez brkova* Ante Tomića. Mlade glumce uvježbala je profesorica hrvatskog jezika Nataša Modrić Tićak.

Učenice Elena Predrag, Andrea Dević, Petra Marković iz 3. b i Laura Rončević iz 3. a bile su hostese ovog zanimljivog događanja.

Lorna Ivančić Vukelić, prof.

GASTRO 2011

Srebrna medalja za našu predstavnicu

Od 18. do 21. travnja 2011. godine u Supetru na Braču održano je međunarodno natjecanje srednjih turističko-ugostiteljskih škola *Gastro Domaćin* natjecanja bila je *Turističko-ugostiteljska škola* iz Splita.

Među tristotinjak natjecatelja koji su se ogledali u šest gastronomskih i tri turističke discipline sudjelovali su učenici naše škole: **Kate Ribarić** iz 4. b u disciplini *poslovanje putničke agencije* i **Filip Pleteš** iz 4. a razreda u disciplini *poslovanje recepcije hotela*. Naši su predstavnici u Supetar stigli u pratnji mentora Marije Spicijarić, prof. za engleski jezik, Ksandre Sinožić, prof. za struku te ravnateljice mr. sc. Ksenije Beljan i Duška Serdara, prof. Učenica Kate Ribarić zajedno s kolegicom iz šibenske turističke škole osvojila je srebrnu medalju u disciplini *poslovanje putničke agencije*.

Ovogodišnja novina *Gastra* bilo je izlaganje štandova škola na glavnom supetarskom trgu tematski posvećenih uskrsnim običajima. Naš štand ocijenjen je vrlo uspješnim te je naša škola u konkurenciji 50-ak ugostiteljskih škola osvojila 3. mjesto i fotoaparat kao nagradu.

U slobodno vrijeme natjecatelji i njihovi pratitelji posjetili su plažu Zlatni rat i Vidovu goru, najviši vrh na jadranskim otocima.

Lorna Ivančić Vukelić, prof.

Stručna ekskurzija u Bad Ischl – Austrija

U organizaciji putničke agencije *Ri Tours* 84 su učenika naše škole u pratnji ravnateljice Ksenije Beljan te profesora: Duška Serdara, Marina Tomljanovića i Snežane Zaher otputovali 3. prosinca 2010. godine u Bad Ischl, poznat kao Carski grad odnosno grad cara Franza Josepha u Gornjoj Austriji.

U Bad Ischlu učenici su razgledali znamenitosti grada uz stručno vođenje, posjetili su Srednju školu za turizam i ugostiteljstvo gdje su se uz pomoć ljubaznih domaćina upoznali s njihovim nastavnim programom i načinom realizacije te opremljenosti učionica i kabineta, također su posjetili i prekrasan gradić Wolfgang na isto-

menom jezeru koji je poznat po božićnom sajmu. Prošetali su se i Kaiser Villom odnosno carskom rezidencijom, u kojoj i danas stanuje praunuk cara Franza Josepha i koji je osobno dočekao naše učenike te ih vodio odajama Ville s autentičnim namještajem i osobnim stvarima carske obitelji, a kao šećer na kraju naši učenici su bili i u gradskom muzeju koji se nalazi u sklopu današnjeg Hotela Austrija.

Iako je za naše učenike i profesore u čarobnom Bad Ischlu nakratko stalo vrijeme, oni su se ipak vratili u javu došavši u Opatiju 5. prosinca 2010. godine u večernjim satima.

Marina Ivančić, prof.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ NJEMAČKOG JEZIKA

Opet domaćini Županijskog natjecanja u poznavanju njemačkog jezika

Naša škola i ove je godine bila domaćin Županijskog natjecanja u poznavanju njemačkog jezika. Natjecanje se održalo 14. veljače, a na natjecanje je bilo pozvano 38 učenika iz 16 srednjih škola naše županije koji su bili podijeljeni u dvije kategorije. Svi su natjecatelji vrlo uspješno riješili test i ove godine opet dokazali da

sa žarom uče njemački jezik.

Na natjecanju su sudjelovali i učenici naše škole te su ostvarili sljedeće rezultate: **Lea Miščenić**, 3.b, 2.mjesto, mentorica Duška Pavlinić, **Tonka Baričević** 4.b, 3.mjesto, mentorica Zdenka Vidas, **Miriam Boukhatem** 4.b, 5.mjesto, mentorica Zdenka Vidas, **Elvis Čović** 4.a, 6.mjesto, mentorica Marina Ivančić. Čestitke svim učenicima i mentorica!

Marina Ivančić, prof.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ENGLESKOG JEZIKA

Domaćin natjecanja i ove je godine bila Srednja talijanska škola Rijeka. Našu je školu predstavljalo troje učenika – **Katja Milošević** i **Kate Ribarić** iz 4.b, čija je mentorica bila Tatjana Pocrnić, prof. te **Filip Pleteš** (4.a) koji se za natjecanje pripremao uz pomoć mentorice Marije Spicijarić, prof.

Katja i Kate dijele 7.mjesto dok je Filip osvojio 12.mjesto.

Čestitamo učenicima i njihovim mentorima!

Marin Tomljanović, prof.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ROMANSKIH JEZIKA

Županijsko natjecanje iz romanskih jezika održano je 10. veljače 2011. g. u 1. sušačkoj hrvatskoj gimnaziji. Naši su učenici sudjelovali u natjecanju iz talijanskog i francuskog jezika te postigli sljedeće rezultate:

TALIJANSKI J. - **Antonija Slavić**: 1. mjesto (lista A) mentorica: Marija Spicijarić

FRANCUSKI J. - **Kate Ribarić**: 1. mjesto te **Peran Arman** 2. mjesto (lista B)

Mentorica: Magda Ostoić-Hrupelj

POJEDINAC I DRUŠTVO

Je li pojedincu u suvremenom svijetu ostalo prostora za individualnu slobodu?

Šest je sati ujutro. Zvoni budilica. Pokušavam doći k sebi i započeti dnevnu rutinu. Operem zube, umijem se, počešljam i našminkam te ako ostane vremena, možda i pojedem nešto. Odlazim u školu autobusom, vraćam se iz škole autobusom. Ulazim u kuću i prepuštam svoj mogućoj tehnologiji da me zabavi. Kada me ta silna tehnologija izmori, zacrveni mi i zasuzi oči, odlazim spavati.

Od onih šest sati ujutro do vremena dok ne odem spavati, moj je život nametnuta rutina suvremenog svijeta. Oprati zube je u redu, to mi je potrebno jer mi je stalo do higijene kako bih bila zdravija. Češljam se da mi kosa bude uredna i da se ne zaplete. Šminkam se. Zašto? Da budem lijepa svim osobama koje će me taj dan vidjeti? Ili pak da ne budem ružna? Da ne budem ružna i svojom ružnoćom privlačim poglede? Da, mislim da je ipak to. A zašto je to meni bitno? Bih li se šminkala da šminka ne postoji? Naravno da ne bih. A zašto se onda šminkam? Zato što se i sve druge cure šminkaju i time stvaraju lažnu ljepotu, moglo bi se reći umjetnu. Pored jedne našminkane, umjetne ljepotice ona nenašminkana nije lijepa. Zato će se i ona šminkati kako ni bi bila ružna.

Kada stavim masku na lice, maknem se od ogledala u kojem sam se narcisoidno ogledavala i pućila usne pa u onih zadnjih deset minuta pokušavam nešto prigristi kako mi ne bi bilo slabo i kako bih normalno mogla funkcionirati. Zavirim u hladnjak i što god da dohvatim, ima etiketu koja otkriva identitet namirnice. Od čega je sastavljena? E207, E405, E1101, E502... Ovo su konzervansi. Oni su štetni za zdravlje. Nalaze se u gotovo svim kupovnim proizvodima i potrebni su kako se hrana ne bi pokvarila. Sve namirnice koje imam nisu hrvatske, uvozne su. Ja volim domaću hranu, bez konzervansa. Zašto je onda ne mogu jesti? Zar nije apsurdno da mi je pristupačnija takva hrana umjesto domaće, hrvatske? Zašto se onda žalim i što sama ne proizvodim hranu i uzgajam je? No, ja nemam vremena jer moram izvršavati ostale nametnute obveze suvremenoga svijeta. Kada na kraju pojedem nešto najnezdravije što sam mogla naći, čips, krenem u školu. O ovoj, donekle nametnutoj obvezi, ne želim pisati jer i-

mam mnogo za reći, a malo vremena. Ukratko, smatram kako škola nije nametnuta onima koji se mogu nositi s učenjem i znanjem, nametnuta je onima koje roditelji tjeraju u školu kako bi jednog dana lakše našli posao. Je li škola potrebna nekome tko će u njoj samo praviti nered i nije sposoban za nju pa će smetati onima koji žele ići u školu? Nije, ali njihovi ih roditelji tjeraju jer sanjaju o sinovima i kćerima – direktorima i direktoricama koji sanjaju o novcu, a novac je najgora nametnuta stvar suvremenoga svijeta.

Kada se vratim iz škole, kreće pak nametnuta rutina. Kompjutor, internet, televizija. Reklame, Facebook i ostalo nepotrebno – potrebno mome životu. Čak je i dokazano kako nam tehnologija drastično smanjuje kvocijent inteligencije i kako nam ispire mozak. Ovaj završni dnevni udarac suvremenoga svijeta toliko me izmori da sam spremna za spavanje. Tko zna, možda ću u snovima imati individualnu slobodu? Zaklopim oči i u trenu zaspem i usnem. Što će mi se pojaviti u snovima? Škola, šminka, vožnja autobusom, nešto što sam vidjela na internetu, a sve češće u nekoj noćnoj mori?

Nametnuto je utjecalo na mene i upravlja mnome. Suvremeni svijet mi ulazi u podsvijest i pretvara me u svojega roba.

Radi li ovo netko svjesno? Ulazi li svjesno u moju podsvijest i upravlja njome u svoju korist? Postoji li netko ili neki koji su umom nadjačali sve nas? Jesu li otkrili način kako se uzdignuti od ograničenog, standardnog razmišljanja i razvoja? Koliko mi još treba da pronađem taj način i hoću li ga ikad pronaći? Hoću li ga i ja, ako ga pronađem, iskoristiti samo za sebe?

Vjerujem li u Boga ili u čovjeka?

Josipa Stvorić, 4. c

POJEDINAC I DRUŠTVO

Popularnost i slava kao cilj u životu

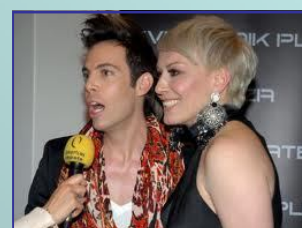
U današnjem svijetu, na žalost nekolicine preostalih "normalnih" ljudi, sve se više teži popularnosti i slavi kao primarnom cilju u životu. Što reći o tome kad je to dno dna što ga jedno ljudsko biće može doseći kroz svoje postojanje – kažem postojanje jer, kao što je jednom prilikom izjavio Oscar Wilde: "Malo ljudi zaista živi, većina samo postoji."

Iz kojeg razloga smatram da ti ljudi koji teže isključivo popularnosti u životu samo postoje, ali ne i žive? Zbog toga što su svi do zadnjeg konformisti jer se drugačije i ne može biti popularan. U posljednje vrijeme općenito primjećujem da takvi ljudi, dakle konformisti, bolje prolaze u životu. Bolje prolaze ljudi koji se kreću kako vjetar puše i pokoravaju se nekoj općedruštvenoj klimi. Čak robuju, rekla bih. Normalno je samo ono što je u tom društvu prihvaćeno, a dobro je samo ono što to isto društvo okvalificira kao dobro. Jedino me zanima, ako je sve ono što je danas postalo normalno zaista i dobro, što je tek onda loše? Ako smo spali na to da danas biti nemoralan znači biti popularan, što nas tek poslije čeka te kakve će to osobe odgajati buduće naraštaje?

Priznajem da me čisto strah budućih prijatelja moje djece jer, ako je istinita ona da jabuka ne pada daleko od stabla, crno nam se piše. Očekuje nas beskrajno dug niz osoba spremnih da učine sve da budu popularne. Naime, oni isti konformisti s početka se ne bore protiv sistema, ne dižu revolt za bolje sutra – ne, ti se ljudi samo lagano provlače kroz sito svijeta pokušavajući se svima dopasti. Također smatram da nije problem biti šupljoglava marioneta, lutka na koncima koja pleše kako drugi to očekuju. Takvi ljudi, te marionete, vode isprazan život, vječno robujući drugima. Smatram da tim ljudima, osim karaktera, nedostaje i prilična količina morala. Za sebe ne kažem da sam utjelovljenje kršćanstva, no utvrdimo li samo uzorak danas popularnih osoba, vidjet ćemo da im zaista nedostaje osnovne kulture.

Uzmimo primjer Paris Hilton ili nekog sličnog grabežljivca za slavu. Po čemu je zapravo ona poznata? Ni po čemu dobrom, rekla bih. Snimila je "kućni video uradak", isti pustila u javnost, a dečke i zaručnike mijenja kao donje rublje. Povrh svega, javnost je diže u nebesa, slaveći nju i njezin nemoral pa što se onda čudimo kada su zapravo svi oko nas takvi? Što se čudimo kad se petnaestogodišnje djevojčice opijaju i upuštaju u lakomislene seksualne odnose jer će tako biti prihvaćenije u društvu? Što se čudimo što danas više nitko ne pozna ljubav kao takvu već se međusobno volimo iz osobne koristi? Primjere takvih amoralnih konformista ne trebam tražiti u dalekoj Americi – imam ih mnogo, mnogo bliže. Takvi ljudi su svugdje oko mene te ne znam zašto me uopće više iznenađuje činjenica da ljudi čine apsolutno sve za makar zrno te popularnosti. Ne razumijem ni kako si ti ljudi, nakon svega što su napravili da popiju gutljaj slave, uopće mogu pogledati u ogledalo. Zar im ono ne zrcali sav sram, gađenje i onu činjenicu da su naprosto jadni što si to rade? Dugoročno gledajući, popularnost nije nikoga usrećila, svi su na kraju balade shvatili što su učinili – dotakli dno nemorala, a zašto? Zbog nečeg toliko bezvrijednog i besmislenog. Nitko mi ne može reći da je sve bilo vrijedno toga kada znam da nije, kada znam da svi oni lažu i prikrivaju svoje pravo lice samo da bi bili slavni, makar i na tren.

Na kraju želim reći da mi se takav, konformistički način života nimalo ne sviđa. Možda se i borim protiv vjetrenjača, ali radije ću i dalje ostati pri svojem "ja". Tužno je samo to što su ti ljudi danas više cijenjeni od onih koji zaista mare za sebe, svoje prijatelje, svoju obitelj. Ostaje jedino nada da će na svijetu ostati dovoljno pravih ljudi, a ne kvazi stvorova koji sebe nazivaju ljudima te da će ti "stvarni" znati prepoznati prave društvene vrijednosti.

Tea Schmidichen, 4.a

Swinging London

Swinging London je izraz koji se veže uz modnu i kulturnu scenu koja je cvjetala i rasla šezdesetih godina dvadesetog stoljeća u Londonu. Bio je to fenomen vezan uz mladež koja je pridavala velik značaj novim i modernim stvarima. Bilo je to također razdoblje optimizma i hedonizma te kulturne revolucije. Oporavak britanskog gospodarstva nakon Drugog svjetskog rata te štednja koja je obilježila 1950-e godine uzrokovali su ovakve promjene. Jedan britanski novinar satiričnog časopisa prozvao je sudionike ovog pokreta "povještačenima" te je rekao: "Čini se da nitko nije pri svijesti i da nitko ne vidi koliko neobično, nastrano, plitko, egocentrično i grozno izgleda."

Pojam "Swinging London" definiran je u časopisu *The Time* 15. travnja 1960. i bio je slavljen od piratske radio stanice *Swinging Radio England*.

Glazba

Do sredine 60-ih glazba koja se vezivala uz pokret *Swinging Londona* bila je glazba *Beatlesa* i *Rolling Stonesa* te ostalih glazbenika poznatih u Americi pod nazivom "britanska invazija". Također se slušao psihodelični rock poput *Jimija Hendrixa* koji je bio kulturna ikona. Ovakva glazba se slušala u Velikoj Britaniji preko piratskih radio stanica koje su puštale puno "bolju" glazbu od službenih mreža.

Moda i simboli

Glavne modne ikone bile su *Mary Quant*, *Ossie Clark*, *Twiggy*, *Jane Birkin* i *Versuschka*. *Twiggy*, nazivana "kraljica modernista", bila je prvi svjetski supermodel. Najpoznatiji odjevni predmet bila je mini suknja, a britanska zastava postala je simbol pokreta.

Modna industrija bila je usredotočena na *Carnaby Street* na sjevernom rubu *Sohoa*. Od sredine 60-ih mladi više nisu kupovali odjeću u dućanima, već u buticima. Stilovi su bili mješoviti i uzbudljivi. Muška populacija nosila je odijela ili parke dok su žene nosile mini suknje, hlače na zvonu, kačkane majice, kapute s prevelikom dugmadi, visoke čizme i to sve u najčudnovatijim uzorcima na cvjetice, točkice, kvadrati-

će, psihodelične i koje već ne.

Film

Fenomen ovog pokreta je prikazan u filmovima toga vremena koji su ili slavili pokret ili mu se rugali. **Blowup**, **Modesty Blaise**, **Smashing Time**, **Up the Junction** filmovi su iz tog razdoblja koje vrijedi pogledati. Novije ekranizacije uključuju prva dva filma o *Austinu Powersu* te film iz 2009. **The Boat that Rocked**. Kao što se može primijetiti u filmovima o *Austinu Powersu*, *Mini Cooper* bio je jedno od najpopularnijih vozila tog vremena te je *London* bio pun *taxija* istoimene marke.

Ono što se meni najviše sviđjelo u ovom pokretu je nekonvencionalnost i sloboda—bilo da je riječ o glazbi ili odijevanju. Možda ljudima današnjice muškarc

tog vremena izgledaju feminizirano, ali tu pojavu treba sagledati u jednom posve drugom kontekstu. Naime, tada su svi izgledali slično, uniformirano i to se mladima nije sviđjelo te su zbog toga htjeli izgledati u-nikatno i svoje. Tada je sva njihova kreativnost došla do izražaja te je London postao idilično mjesto puno žarkih i pastelnih boja u najrazličitijim uzorcima. Zahvaljujući ovom desetljeću britanske kulturne i modne "revolucije" postavljeni su temelji današnje mode i počela

se cijeniti originalnost izraza.

I na kraju, zar ne bi svijet bio dosadan i monoton kad bismo se svi isto oblačili?

Vlatka Makovec, 4.a

KOMENTAR

SEKS - TKO, ŠTO, KADA I GDJE

Dečki se brinu jer se po vlastitom mišljenju premalo seksaju, a djevojke je strah da ih dečko ne ostavi ako se ne seksaju i na kraju se svi seksaju jer moraju, a ne zato jer žele.

Oni koji se seksaju, oni koji se ne seksaju, oni koji se ne seksaju, a lažu o tome... O kome god da se radilo, očito je da je seks postao važna, nezaobilazna, a ponekad i osjetljiva tema. Što je seks zapravo? Je li seks od dokaza ljubavi postao dokaz poželjnosti i popularnosti?

Kamo god pogledam, ondje je seks: iskače iz televizije, ljudi o njemu vrište na ulici, njime se čak reklamiraju i pojedine države (očito su *gole guze* ušle i u turističku ponudu Hrvatske). Kada je seks prestao biti tabu tema i postao opsesija? Prije nekoliko stoljeća i li čak desetljeća ljudi su se zgražali kada bi netko izgovorio riječ na s... , a danas je to kao dobar dan. Prije se ljude kamenovalo kada bi zgriješili bludno, a danas im se na tome skoro čestita; to je normalno.

Seks je očito postao novi trend od kojeg svi pate. Jesu li onda trendseteri poželjniji i radije viđeni u društvu, a oni koji ne prate modu nisu dovoljno *cool*?

Jesu li mladi izloženi pritisku da moraju što prije nekoga naći i poseksati se? Očito, jer, pogledate li oko sebe, vidjet ćete da već curice u 6. razredu trče za dečkima kao lude, a dečki sve rade kako bi ih one pogledale. Svi žele biti *sexy*, poželjni, atraktivni.

No, kada je pravo vrijeme za seks?

Ne mislite li da se mladi pretjerano upuštaju u te odnose? Curice vjerojatno ne trče za dečkima s namjerom da se poseksaju, ali budimo realni - koja je njihova namjera? Da se s nekim povežu na emocionalnoj razini? Da imaju nekoga s kime mogu biti otvorene i iskrene? Da imaju oslonac u životu? Iskreno, ne. Jer te kriterije zadovoljavaju njihove slatke bubice na *Faceu*. Njihovi su razlozi mnogo jednostavniji - žele dečka samo zato da se na taj način dokažu u društvu. Pa će se zato iz istog razloga poljubiti, a nakon tri--četiri godine i poseksati jer im je glupo da svi to već rade, a one ne.

No, iskreno govoreći, ni ljudi koji su odavno završili 6. razred nisu mnogo pametniji po tom pitanju. Dečki se brinu jer se po vlastitom mišljenju premalo seksaju, a djevojke je strah da ih dečko ne ostavi ako se ne seksaju i na kraju se svi seksaju jer moraju, a ne zato jer žele. Jednoga će dana djeci pričati kako su se prvi put poljubili na boci izazova, a poseksali iza grma. Uspomene se ne mogu mijenjati kad su već stvorene. Mislim da je najbitnije da smo zadovoljni onime što jesmo ili što ćemo tek učiniti te da smo to napravili jer smo tako sami htjeli, a ne zato jer je tako htjelo naše društvo.

Matea Sluganović, 4. c

OSVRT

WIKILEAKS

Željela bih nešto reći o Wikileaksu jer smatram da je problem kada vlada vodi rat protiv istine. Ne bi li razumjeli o čemu se radi u ovom članku, započnimo s podrijetlom riječi Wikileaks.

Wiki predstavlja jednu vrstu sustava za upravljanje sadržajem koji se obavlja putem web-preglednika. Tako nastaju tzv. web-stranice, a jedna od najpopularnijih je **Wikipedija**. Riječ wiki dolazi iz havajskog jezika i znači 'brzo'. Drugi dio ove riječi je *leaks* što na engleskom jeziku znači propuštanje (naravno u ovom slučaju tajnih informacija).

Wikileaks je međunarodna organizacija sa sjedištem u Švedskoj koja na svojoj web stranici objavljuje anonimne dojave, tj. nedostupne dokumente štetne za svjetsku politiku. Izvori informacija ostaju anonimni što onemogućuje državama i pojedincima da zataškaju afere i sakriju istinu.

I sad se postavlja pitanje kako je moguće da građani imaju povjerenje u svoju vladu kada ona ne uspijeva sačuvati ni vlastite tajne, tajne važne za nacionalnu sigurnost? Svi znamo da je malo moralnih političara i da su mito i korupcija njihova najomiljenija sredstva. Ako im slučajno netko stane na put, naravno da im neće biti problem optužiti bilo koga. Uistinu je ironično da je— u trenutku kada je istina o američkoj diplomaciji izašla na vidjelo, jedan Australac proglašen izdajnikom Amerike. I naravno da Amerikanci poriču sve što je dospjelo u medije i nije ih briga ako nedužan čovjek završi iza rešetaka.

Istraživanja pokazuju da su brojni zločini koje su počinili američki vojnici zataškani te da je broj civilnih žrtava u savezničkim akcijama enormno velik dok se u javnost plasiraju suprotne informacije. Čini se i da su američki diplomati širom svijeta uključeni u neku vrstu špijunaže i prislušivanja no UN ima drugačiju priču. I sada krivac ispada Wikileaks, a ne politika američke vlade sa svojim nezakonitim i nemoralnim postupcima.

Američka vlada pokušava na bizarne načine ocrniti ime Juliana Assangea kojeg smatraju odgovornim što javnost saznaje pravo stanje stvari. Čini se i da je Švedska jedna od mizernih marioneta američke vlade. Dokumenti jasno dokazuju da je američka diplomacija činila nešto što nije smjela, ali oni i dalje puštaju prozirne laži u medije umjesto da pokušaju ispraviti pogreške, a to bi trebalo bar donekle biti moguće.

U Hrvatskoj se o *slučaju wikileaks* jedini očitovao predsjednik Josipović, a on kaže da bi slična objava tajnih hrvatskih diplomatskih spisa ugrozila sigurnost Hrvatske. Zar je moguće da takva izjava predsjednika prođe neopaženo, može li javnost vjerovati vođi koji se kune da mu je pravda i istina iznad svega, a onda kaže da Hrvatsku neki dokumenti mogu uništiti, a građani ne znaju njegov sadržaj.

Wikileaks objavljuje dokumente u kojima otkriva sve zakulisne radnje moćnih organizacija i slabosti društvenog poretka pa je logično da svjetski moćnici i tajne službe žele ugaziti tu web stranicu, a njezina osnivača vidjeti u zatvoru.

Lorena Vedriš, 1.a

Riječka rock scena

Još od polovice 20. stoljeća Rijeka je zajedno s ostatkom svijeta počela uplovljavati u čudne vode rock 'n' rolla te je sa svojim aktivnim i za tu muziku zainteresiranim građanima postala grad punka i rocka. Veliki doprinos tome dalo je otvorenje kluba *Palach* koji postoji više od 40 godina i još se dan danas čvrsto drži na nogama i munjevito ide u nove pobjede. Danas riječka glazbena scena nudi skoro sve glazbene žanrove te čak i nove stilove u glazbi. Rijeka je bila i ostala glavni grad u Hrvatskoj što se tiče punk-rock scene koja je poznatija u Europi nego u našoj zemlji.

Nedavno je u Hrvatskoj gostovao rock/metal bend iz Japana pod imenom **Orochi** koji je za svoju europsku turneju odabrao baš Rijeku.

Desolation

Žanr: Groove metal

Članovi:

Matija-Ritam/lead gitara
Zdenko-Lead/ritam gitara
Antoinio (Stiško)-Bas gitara
Marin Bilić-Bubnjevi

Žanr: Death metal

Članovi:

Monox

Tonko-Vokal
Dorijan-Lead/ritam gitara
Marko-Bas gitara
Alan-Bubnjevi

Bendovi

Crematorium

Žanr: Thrash metal

Članovi: Erik (Irac)-Lead/ritam gitara
Dorijan (Lazo)-Ritam gitara
Domagoj (Fišek)-Vokal
Toni-Bas gitara
Dino (Pilić)-Bubnjevi

Kult

Žanr: Hard rock

Članovi: Danijel-Vokal/ritam gitara
Matija-Lead/ritam gitara
Alen-Bas gitara
Denis (Šeki)-Bubnjevi

Zdenko Debić, 4.a

POVIJEST

SAMURAJI—RATNICI ČASTI

侍

Kao što znamo iz mnogih povijesnih zapisa, knjiga te dokumentarnih emisija srednji se vijek u Europi često zove mračnim vijekom najviše zbog čestih ratova, bolesti i siromaštva. U tom istom razdoblju su na otocima koji čine teritoriji današnjeg Japana vođene krvave i višestoljetne borbe plemića za vlast nad tim otocima. Japan u srednjem vijeku nije postojao kao jedinstvena država nego je svaki dio tih otoka imao svog gospodara. Ti feudalci su za borbe i ratove trebali čelične ratnike nepokolebljiva duha koji bi bili spremni boriti se do smrti za svog gospodara. Te su ratnike prozvali samurajima.

Tko su uopće samuraji?

Samuraji su bili ratnička kasta feudalnog Japana. Nosili su *daisho*, dva mača, tj. *katana* i *wakizashi*. Slijedili su put bušida. Morali su počiniti harakiri/samoubojstvo ako im je povrijeđena čast. Čast je samurajima bila centar života koji je sav bio posvećen obrani gospodara, bio to plemić, feudalac ili car osobno. Samuraj koji je izgubio gospodara ili koji ga nikada nije imao, a bio je samuraj zvao se *ronin*. Mnogi su ronini postali senseji (učitelji), banditi ili lualice (komuso).

Samuraji su jedini imali prezime i smjeli su nositi oružje.

Pojava samuraja

Prije Hiean razdoblja vojski Japana uzor je bila kineska vojska, a glavni zapovjednik bio je car. Svako (osim robova) sposoban za borbu morao je ići u vojsku. Takvi su se vojnici zvali *sakimori*, što je značilo "branitelji". Oni su možda bili ratnici, ali nisu povezani sa samurajima. U Hiean razdoblju, početkom 9. st., car Kammu je odlučio pokoriti sjeverni Honshu, no njegova vojska je trebala više discipline. Zato je car osmislio novu vrstu ratnika zvanu *Seiitaishogun*. Car je nove vojnike koristio i pobjeđivao. Iako su bili pismeni i učeni, smatrani su okrutnim divljacima. Tijekom Hiean razdoblja, carska se vojska ipak razila i car je počeo gubiti moć. Moćni klanovi oko Kyota postali su ministri i povisili poreze. Mnogi su seljaci bili prisiljeni napustiti domove. Okružni su klanovi dobijali moć manjim porezima i naoružali se za obranu od moćnijih klanova koji su željeli prikupiti poreze.

Samuraji su nastali od stražara carskog dvora i ratnika koje su unajmili klanovi da služe kao policija. Takvi su ratnici morali poboljšavati svoje boričke vještine. Ubrzo su postali tip ratnika zvanih *saburai* (kasnije promijenjeno u *samurai*).

Klanovi, udruženi da se obrane od moćnijih suparnika, ubrzo su osmislili karakterističan samurajski oklop i bušido.

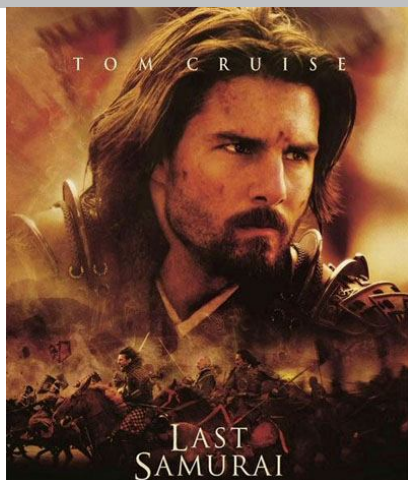
Pad samuraja

Članovi Meiji vlade odlučili su unaprijediti Japan i ubrzo se uspostavila nova vojska zapadnog stila. Meiji reforme su se počele provoditi krajem 19. st. i po njima samuraji više ne bi bili vladajuća klasa Japana. Mnogi su se samuraji dobrovoljno javili za pristup vojsci i postali časnici tako da je većina carske vojske bila sačinjena od samuraja. Kao takva nije imala problema pobijediti niz buna samuraja. Car je također pobijedio u ratovima protiv Kine (1894) i Rusije (1904). Samuraji su sve manje bili ratnici te su se počeli zapošljavati kao reporteri, novinari, policajci itd. Kad je došao zakon o zabrani nošenja mačeva mnogi su se samuraji pobunili i okrenuli protiv cara. Car, koji je imao veću vatrenu moć, bez problema je porazio buntovne samuraje koji su uskoro prestali postojati.

SAMURAJI — RATNICI ČASTI

Način života

Neki su samuraji radili na farmama, a oni bogatiji su vladali nad trgovcima, farmerima itd. Samuraji su ipak, bili vrlo poštovani u feudalnom Japanu i imali pravo ubiti osobu koja im se drsko obratila ili ih napala (iako su se tim pravom rijetko koristili). Većina samuraja su bili budističke ili šintoističke vjere te prihvaćali zen.

Filmovi i knjige o samurajima

Jedan od najpoznatijih filmova koji prikazuje život zadnje generacije samuraja je film **Posljednji samuraj**, a od knjiga preporučam 47. SAMURAJ od Stephena Hunera.

Luka Bučić, 4.c

POVIJEST

HMS VICTORY

PONOS BRITANSKE MORNARICE

U 17. i 18.st. na svim morima svijeta bjesjele su žestoke i krvave bitke između kolonijalnih carstava za osiguranje prevlasti na morima. U

vrijeme englesko-nizozemskih ratova počinje revolucionarna modernizacija i jačanje Engleske kraljevske mornarice (British Royal Navy). Da bi osigurala prevlast na morima i u bitkama nadjačala svoje neprijatelje, Engleska kraljevska mornarica počela je s reformama i modernizacijom flote. Kako bi primijenili nove pomorske taktike navedene u knjizi *Fighting instructions* – koje su zahtijevale da brod bočno pristupi neprijateljskom brodu i započne paljbu iz svih topova – trebalo je prvo izgraditi čvrste i velike linijske brodove.

Što je zapravo Hms Victory? Kojem povijesnom razdoblju pripada? U ovom članku provest ću vas kroz povijest brodovlja i ratova na moru i otkriti vam sve o tom brodu. Naime, u povijesnim knjigama uz Hms Victory veže se ime admirala Nelsona koji je 21. listopada 1805.g. poveo flotu od 27 engleskih linijskih brodova u bitku za Trafalgar gdje je bila stacionirana brojčano jača francusko-španjolska flota.

HMS VICTORY— PONOS BRITANSKE MORNARICE

Što su to linijski brodovi?

Linijski brodovi su vrsta ratnih brodova iz 17. i 18. st. čija je namjena bila nadjačati neprijateljske bodove u vatrenoj moći i naoružanju. Bili su podijeljeni na 3 klase ovisno o broju topova koje je brod imao. Bodovi 3. klase imali su do 74 topa dok su brodovi 2. klase imali do 96, a oni 1. klase imali do 104 topa. Hms Victory svrstan je pod linijske brodove 1. klase jer je bio naoružan sa 104 topa impresivne razarajuće snage.

Opravdano ime

Nakon porinuća u more 7. svibnja 1765. g. britanski admiralitet smatrao je da ime HMS VICTORY (Njezino veličanstvo Pobjeda) nije prikladno za linijski brod 1. klase, ali u bitkama je opravdao svoje ime. Engleska ga posebno pamti po bitci kod Trafalgara u kojoj je bio Nelsonov zapovjedni brod i dokazao svoju nepobjedivost.

Bitka kod Trafalgara

Bitka kod Trafalgara (21. listopada 1805.) bila je pomorska bitka

između britanske kraljevske mornarice i udružene francusko-španjolske flote.

U ovoj velikoj i višesatnoj bitki britanska mornarica pod zapovjedništvom admirala Horacija Nelsona odnijela je veliku pobjedu i osigurala prevlast engleskih linijskih brodova na svjetskim morima koja je trajala sve do pojave oklopnača i novijih tehnologija. Prije bitke Nelson je naredio podizanje signalnih zastava čije je značenje bilo: "Engleska očekuje da će svaki čovjek izvršiti svoju dužnost". Nelson, slavni britanski pomorac i viceadmiral, poginuo je u toj bitci, pogodio ga je smrtonosan hitac iz muškete sa španjolskog broda. Unatoč teškim oštećenjima, HMS Victory se uspješno vratio u Englesku i sudjelovao u još mnogim ekspedicijama sve do 1812. g.

Victory danas

Danas je HMS Victory usidren na suhom doku u luci Portsmouth gdje je očuvan u svom punom sjaju i pretvoren u muzej koji će zauvijek svjedočiti o njegovoj slavi. Otvoren je za posjetitelje svaki dan osim za vrijeme blagdana i 21. listopada — na obljetnicu Nelsonove smrti i pobjede nad Francusko-španjolskim savezom.

Hms Victory sudjelovao je u jednoj od najznačajnijih pomorskih bitaka i svojem je zapovjedniku Nelsonu osigurao veličanstvenu pobjedu i mjesto u povijesnim zapisima koji će ih pamti kao simbole engleske kraljevske ratne mornarice.

Luka Bučić, 4.c

TAJNA DRUŠTVA

Danas se smatra da su takvim tajnim društvima pripadale neke od važnijih povijesnih ličnosti. U prošlosti ova činjenica nije bila opće poznata te se smatralo da su se neki od najvažnijih događaja odigrali slučajno. Tako ispada da nitko ne zna zašto se događaju ratovi, velike krize, inflacije, atentati i sl. Smjer "Zajednički pogled na povijest" propovijeda da su glavni događaji u prošlosti bili unaprijed smišljeni (npr. Karl Marx, A. Hitler). U današnje doba se o takvim društvima zna malo više nego prije, ali se ipak ne zna djeluju li ona još uvijek. U ovom članku spomenut ćemo tri naj-

1. Slobodni zidari (Masoni)

Ovo tajno društvo nadovezuje se na tradiciju zidarsko-klesarsko-graditeljskih cehova pa otuda proizlazi njihov naziv i njihovi simboli (šestar i kutnik).

Oni su jedni od najstarijih i najvećih tajnih društava. Primanje u slobodne zidare vrlo je strogo vođeno, a članovi ne smiju otkriti ime niti jednog drugog člana niti bilo kakav obred ni odluku koja je unutrašnja stvar društva.

Određene skupine tvrde kako slobodni zidari rade na tome da zavladaju svijetom te se zato smatra da su većina članova važni i utjecajni ljudi (političari, policajci, pravnici, kardinali, biskupi...). Glavni cilj im je bio zbacivanje s vlasti svih svjetskih vlada i odbacivanje religije kako bi zavladao mir i sloboda. Ne bi li izbjegli bujanje histerije, kritiziranje i javnu osudu za sve što se može doživjeti kao nedjelo - stvorili su tajno društvo koje djeluje iz sjene. To je strategija koja je navodno savršeno

uspijevala tijekom dva stoljeća (18. i 19.)

Slobodni zidari tvrde da ih prihvaćaju sve religije. Međutim, njihovo učenje sadrži mnogo toga s čime se kršćani ne mogu složiti. Također, masoni za sve ne-masone ili "profane" misle da su manje sveti.

Postoji opasnost da vođe slobodnih zidara usmjerauju lože, tj. članove u pravcu kojim ovi ne bi željeli ići. Podsjeća li vas to možda na današnje pripadnike političkih elita gdje su mnogi zapravo prisiljeni činiti ono što odluči onaj koji je moćniji?

2. Iluminati (lat. illuminatus - prosvjetljeni)

Službeno su osnovani 1776. u Bavarskoj. Smatra se da su stotinama godina prije te godine upravljali svjetskim zbivanjima, a navodno su i sada još vrlo aktivni. Postoji mogućnost da su slobodni zidari pod njihovim nadzorom. S obzirom da je među njima, kao među masonima, mnogo moćnih ljudi neki ih smatraju jezgrom Novoga svjetskoga poretka, pokreta prema sjedinjenju svjetskog stanovništva bez religija s jedinstvenom centraliziranom vladom.

Njihov simbol predstavlja piramidu na čijem vrhu se nalazi oko okruženo svjetlosnim zrakama.

Njega nazivaju "okom koje sve vidi", "Božje oko" i sl...

Moderni simbolozni smatraju da je piramida staroegipatski simbol koji predstavlja vrhunac prosvjetljenja. Ispod piramide nalazi se natpis "Novus Ordo Seclorum" (Novi svjetski poredak). Njihov je simbol danas često prisutan u mnogim medijima, a da toga nismo svjesni.

3. Templari ("Red siromašnih vitezova Krista i Salomonova hrama" ili Vitezovi Templari)

TAJNA DRUŠTVA

Vitezovi templari osnovani su oko 1120.g. kao redovnički red u svrhu zaštite hodočasnika koji su iz Europe hodočastili u Svetu zemlju.

U početku se ovaj red sastojao od 9 francuskih vitezo-va, a za nekoliko desetljeća ova skupina je znatno porasla i postala službeno priznatim redom koji je podupirao pape i nasljednike europskih vladarskih kuća.

Red se ubrzo obogatio te je s bogatstvom došla i moć. Bili su izuzeti od zakona. Postali su glavni novčari u europskih kraljeva te su uspostavili strukture koje će se kasnije razviti u bankarsku i novčanu djelatnost.

Održavali su obrede i tajne sastanke na kojima se odlučivalo o poslovima Reda. Dugo se držalo da je slobodno zidarstvo nastalo na zamirujućim žeravkama vitezova templara jer određeni slobodnozidarski obredi podsjećaju na templarsku ikonografiju, a slobodni zidari čak rabe i templarske naslove. Sasvim je moguće da su se templari preobrazili u slobodne zidare i tako si osigurali moć do današnjih dana.

Zanimljivosti:

Prema nekim tumačenjima slobodni zidar može naučiti upravljati svojim osjećajima i energijom te tako steći posebne moći i sposobnosti koje onda koristi u magične svrhe.

Također postoje teorije da je iluminat Saint Germain de Constanzo jedini poznati besmrtnik na svijetu. On se pojavljivao kroz cijelu srednjovjekovnu povijest kao čarobnjak, alkemičar i mudrac.

Lorena Vedriš, 1.a
Miriam Boukhatem, 4.b

LITERARNO STVARALAŠTVO

Ljubav ubija

22. rujna

Sretna sam. Provela sam cijeli dan s majkom, ne mogu se sjetiti kad mi je zadnji put s nekim bilo tako lijepo. Gospodin „Liječeni“ Alkoholičar bio je na poslovnom putovanju, ali tko zna gdje se zapravo skiće. Jutros sam, probudena odbjeglom zrakom sunca, po prvi put mogla slobodno disati bez onog predobro poznatog grča da će se on odnekud pojaviti vičući i terorizirajući nas. Ponekad pomislim da nije on kriv, jednostavno se rano upoznao s čarolijom koja ga čeka na dnu svake boce te svaki put poklekne pred njenom privlačnom melodijom. Slično kao što ja strastveno želim pojesti cijelu kutiju žitarica samo da bih došla do one bezvezne igračkice koja me čeka na dnu. Jedina razlika je u tome što mene ta igračka ne pretvara u osobu zbog koje zrak u obiteljskoj kući postaje tako nepodnošljivo oporim. No, danas ga nema i uživam. Tek tada, kad se preseli na svoje istinsko radno mjesto (lokalnu birtiju), napokon mogu izaći iz kuće osjećajući se slobodnom poput vjetra, no znam već i sad:

*Sretna priča je
kratkoga života
Svitanjem
eho boli vraća se
Moja strahota?
Nastavlja se*

23. rujna

Mrzim ga.

Treba li ijedno ljudsko biće proživljavati sve ovo? Trebam li svaki dan gledati kako dolazi doma sve pijaniji i pijaniji te se okomljuje na one za koje zna da su mu fizički nedorasli. Neće Gospodin Alkoholičar naći nekog sebi ravnog, ne! Lakše je uništiti one koji su već slomljeni od godina njegovog terora. Uvijek se uništava one koji najviše vole jer, naposljetku, nas je i najlakše uništiti.

LITERARNO STVARALAŠTVO

Ljubav ubija

Došla sam doma iz škole da bi me dočekalo što? Omanja lokva krvi na tepihu, a on leži onesviješten pred televizorom odjeven jedino u donje rublje, neobrijan. Izgleda kao svaki drugi pijanac; smrdljiv, ljepljiv, obrastao. To je moja realnost. Iz druge prostorije kroz teški zrak dopiru tihi jecaji moje majke. Prolazim kroz zamračenu dnevnu sobu, kroz to leglo alkohola, kocke i svega zla na ovom svijetu te dolazim do majke. Vidim je kako sjedi na bijelim pločicama kraj vrata. Dan je bio sunčan, vrlo lijep štoviše, stoga je kuhinja bila lijepo osvijetljena, gotovo andeoski, rekla bih. Prelazim dlanom preko njena znojna čela i tiho upitam naivno očekujući iole optimističan odgovor: „Što je bilo?”

Ona teško guta, guši se vlastitim suzama dok pokušava prepričati ono što joj je danas učinio.

Planuo je, opet, bez ikakvog značajnog razloga. Povod zapravo nikad nije bitan. Počelo je klasično kočijaškim vrijeđanjem: krava, koza, glupača, niškorišti, lihvarica, sponzoruša, a zatim šaka-tijelo, šaka-tijelo sve dok nije smogla snage da ga nekako udari statuom koja se pukom srećom našla kraj nje. Zbog visokog stupnja alkoholiziranosti izgubio je ravnotežu i pao. Na opće čuđenje moje majke počeo se smijati, premjestio se na kauč, skinuo odijelo koje skriva životinju te na mjestu zaspao...

Ona na odlazak i ne pomišlja. Ta, voli ga. „On je zapravo janje u vučjoj koži“, kaže.

A ipak kolje janjad.

*Balada crna,
dugoga vijeka
Ni zadnja, ni prva
prolivena suza rijeka
Ljubav skuplja krhotine*

24. rujna

Iskreno, bojim se.

Probudila me neugodna bol u glavi. Otvorila sam oči i ugledala Gospodina Alkoholičara koji me vukao za kosu a da ni sada ne znam zašto, ne znam što mu je prolazilo glavom. Bilo je vrlo rano, još se čuo bezbrižan jutarnji cvrkut ptica. Primijetila sam odblesak noža u njegovoj desnoj ruci te počela uspaničeno vrištati i bježati. Krenuo je za mnom zariivši usput nož u okvir vrata da bi me na kraju bijesno uhvatio za vrat, gore na vrhu stepenica, prezirno mi u facu pljujući riječi gađenja. Skupivši svu svoju hrabrost, odlučno sam mu pljunula u lice jer mi je dosta potlačivanja. Nažalost, on nije imao razumijevanja za taj moj čin. Pogledao me očima krvavim od bijesa, a zatim svom snagom odgurnuo od sebe ravno niz stepenice.

Da, to je moj otac, moja krv. Volim se osjećati voljeno, tata.

Mama je u međuvremenu pozvala policiju te ga pokušavala obuzdati (doduše, prilično neuspješno). Policija ga je naposljetku odvela, a mi smo zbrinute.

*Rulet sreće
u rukama Boga
Hoće li ubiti ili neće?
Nikad ne znaš koga
Krv je voda*

29. rujna

Otac je pušten iz pritvora

*Duga
na kraju pastelnog puta boli
San ili java?
Iako se srce po grudima proli,
topola na vjetru i dalje šutke stoji.*

Tea Schmidichen, 4.a

Odrastanje

Prisiljeni smo predati se brzoj preobrazbi, brzo smo izvučeni iz djetinjstva i slobode koju i ne stignemo naučiti cijeniti, ali to ne mora nužno značiti nešto negativno. S obzirom kako je svijet okrutno organiziran i kako je iz dana u dan sve teže u njemu živjeti, moramo unaprijed biti spremni za pronalazak svog mjesta jer vrijeme za to će prebrzo doći...

Zbog današnjeg brzog načina života i nesvjesnog gubljenja vremena na nevažne stvari ubrzan je proces odrastanja. Jedan treptaj i nađemo se na pragu punoljetnosti, zbunjeni i obeshrabreni. Čudimo se da je vrijeme tako brzo prošlo i uglavnom ne znamo kako i kamo dalje. Neobično je kako do jednog trenutka živimo sasvim normalnim, bezbrižnim životom, a već drugog trenutka kao da smo iz sna izbačeni u neizbježnu, nemilosrdnu stvarnost. "Što se dogodilo?" pitamo se, pokušavajući se sjetiti zadnjeg puta kada nam je sve bilo jasno, jednostavno i točno onako kako bi trebalo biti. Kada smo bili gusjenice koje nisu ni očekivale da će se pretvoriti u leptira i poletjeti u svijet prepunog mogućnosti. Dogodila se preobrazba, glavna značajka života koju zamjećujemo svuda u prirodi.

Već s četrnaest godina moramo imati nekakvu okvirnu sliku kako želimo da nam izgleda budućnost. Upisom u srednju školu napravili smo jedan veliki nepovratni korak, a da ni sami ne znamo prema kamo. Kako bi to uopće i trebali znati? Neki to ne znaju ni s osamnaest, a neki pak nikad ne saznaju. Nakon dugogodišnjeg školskog "obrazovanja" koji nam zauzme skoro cijelo djetinjstvo ipak i dalje nismo spremni za samostalan život bez ikakvih problema. Zašto? Jer se većina mladih odupire onoj važnijoj vrsti obrazovanja. Odupire se emocionalnom osamostaljivanju, odgovornom ponašanju prema sebi i svojoj okolini.

Što podrazumijeva emocionalno osamostaljivanje? Što uopće znači riječ zrelost?

Možda je to cilj preobrazbe? Stručnjaci bi rekli da je to vrijeme kada se učimo samokontroli i vrijeme kada prestajemo biti egoistični i impulzivni, a postajemo nesebični i disciplinirani. Dodala bih još da tada znamo što je najbolje za nas same i za okolinu, da znamo kako postupiti u određenoj situaciji (bez da zbunjeni trčimo po pomoć drugih), i da bez prigovora preuzimamo odgovornost za naše nedolično ponašanje. Zrelo ponašanje od nas zahtjeva da unaprijed vidimo posljedice nekog djelovanja i vodimo računa o njima. Put k zrelosti podrazumijeva upoznavanje samog sebe jer tek tada možemo shvatiti i svijet oko sebe. Zrelo ponašanje olakšava život jer ravnotežom između razuma i osjećaja stječemo kontrolu nad samim sobom, a tako i nad svojim životom. Iako nam se mnogo puta čini da je život konstruiran tako da se u svojim godinama osjećamo kao da nismo dorasli onome što nam donosi, zapravo jesmo i više nego dorasli. Ta povremena nesigurnost je očit dokaz da je preobrazba u zrelu osobu za većinu nas jedan vječan proces jer emocionalno se razvijamo i odrastamo cijeli svoj život.

Nažalost, zrelošću i gubimo neke stvari. Gubimo osjećaj bezbrižnosti i lakoće življenja. Čim odrastemo ograničeni smo i ovisimo o svemu što je iznad nas. Naši poslovi, banke i krediti daju nam "sigurnost" koja nas zapravo samo čini ovisnicima bez ikakvog izlaza. Kad smo još mladi živimo u sadašnjosti, uživamo i ne brinemo toliko o budućnosti, a odrasli brinu kako će biti sutra i što učiniti da se osiguraju. Naravno, to je važno i odgovorno, ali s druge strane jako stresno i sprječava bilo kakvo opuštanje i uživanje u životu. Životnim putem neprestano nešto gubimo, ali s druge strane mnogo toga skupljamo i to nas s vremenom mijenja.

Osobno, za odrastanje smatram da je jedan skoro neprimjetni proces. Jednostavno se promijeniš bez da obratiš pažnju na to. Ponekad se upitam gdje je nestala ona stara "ja" i što bi ona sada učinila, kako bi reagirala u određenoj situaciji, za što bi se borila i na koji način? Kao da jedan mali dio nas ode u zaborav i neke stvari iz prošlosti nam postanu skroz mutne, nejasne i nelogične. Zapitamo se što nam se prije motalo glavom, zašto smo postupali tako kako jesmo, kako smo gledali na život, a kada se nikako uspijemo sjetiti prošlih "nas", učini nam se kao da smo sami sebi potpuno strani.

Miriam Boukhatem, 4.B

Provale

Prof. Ivančić: Zdenko, odi na wc. Ma ne, u stvari nemoj!

Zdenko: Profesorice, vi malo bi pa malo ne bi!

Na hrvatskom:

Tko je bila Judita?

Zdenko: Žena koja je rekla stop nasilju.

Paula: Ja znam tko je glavni lik u Juditi, ali ne mogu se sjetit kako se zvala.

Prof. Žilić: Gdje je vojna krajina<

Skerbec. Na karti.

Na matematici:

Ima li tu koji pametan redar?

Ovu spužvu treba malo ovlažiti.

Matematika je jedna ugodna znanost i u njoj vlada velika pravda.

Kako smo virtuozi pri rješavanju malih zadaćica.

Ovdje se vidi zmešancija.

Gašparac, to je onako na špagi. Samo što ne padneš dolje.

Ne mekeći tamo!

Dijete, tebi treba pomoć.

Hoćemo uplivati u još jedan zadatak?

Vaši pogledi su toliko bistri da odmah izgubim volju za životom.

Na satu etike (2.c) :

Prof. Alene, što je čovjek?

Alen: Organ od krvi i mesa.

ODA SARMI
BY ZDENKO D.

Sarmo, zar opet u moj dom uđe?
Opet si moja, opet si došla.
Ne dam te nikom, ne treba mi tuđe.
Neću te ostavit, makar na cesti zgodna piroška prošla

Skidam ti kupus nježno i polako
dok je moj pribor (za jelo) u tebi..
Mrdaj bokovima samo tako
pojeo bi te odmah ili ne bi, ne bi..

Uživao bi u tebi s osmjehom i slasno
kad te više ne bude ja bi plakao
i saft bi polizao masno
tužan u tvoje ostatke bi kruh umakao..

Volim te sarmo, to znaj!
Nadam se da ovo nije kraj..
Samo mi još jednom sebe daj.
Dobio sam što sam htio, pusa, ćao! Uživaj.